

Duna–Tisza Közi Falugondnoki Hírlevél

XIII. évfolyam, 57. szám

2010/különszám

Weöres Sándor: Égi búzaszál

*Égi búzaszál,
hajnalcsóva száll,
segíts engem, napsugár,
dalra kélni már!*

*Szép aranyedény,
szétömlik a fény,
a nap arany-reggelén
szépen szóljak én!*

(Magyar etűdök – részlet)

(Fotó: Ujvári Sándor)

Sosem késő új utakon elindulni

Ismerve a falvak és a tanyavilág helyzetét naponta látjuk, hogy milyen áldozatos munkát végeznek a falu- és tanyagondnokok. Látjuk azt is, hogy nem könnyű munkát találniuk azoknak a nőknek, akik az aprófalvakban, vagy a tanyavilágban élnek. Ez ösztönözte falugondnoki egyesületünket arra, hogy összefogva falu- és tanyagondnokok településekkel megoldásokat keressünk és találjunk: segítőket a tanyagondnokok mellé, valamint képzéssel és munkagyakorlattal segítsünk hölgyeket munkalehetőséghez jutásban.

Értékünk az ember! – ezt vallottuk 2006-ban első önálló uniós pályázatunk során. A HEFOP 1.3.1-es

program „A nők munkavállalásának ösztönzése az aprófalvakban és a tanyavilágban” címmel zajlott. Hat falu- és tanyagondnokok település (Harkakötöny, Fülöpháza, Fülöpkab, Ordas, Kunbaracs és Újszilvás) és 15 hölgy vett részt a programban, melyben a tanyagondnokok munkáját is megismerték és segítették. A programban résztvevő hölgyek 80 százaléka jutott munkalehetőséghez.

A HEFOP pályázat sikere adott ösztönzést számunka az újabb uniós pályázathoz, melyet 8 önkormányzattal összefogva (Kiskunmajsa, Csengele, Kiszállás, Ópusztaszer, Szank, Csólyospálos, Balástya és Borota) vittünk végig. A „Tanyagondnokokkal

a külterületen és a tanyavilágban élők munkavállalásának elősegítéséért” című TÁMOP programunk befejeződött. A pályázat 25 hölgy, 8 önkormányzat és egyesületünk együttműködésével valósult meg. A résztvevők élettapasztalatokra épülő, gyakorlatias tanulást kaptak. Nagyon fontos, hogy a tanulás lehetősége kinyílt a hölgyek számára. Bízunk abban, hogy életükön jó irányban tudnak változtatni. Ha látják értelmét a munkának is, akkor sokkal nyitottabban találhatnak hozzá társakat és partnereket. Bízunk abban is, hogy továbbléphetnek, megkapaszkodhatnak, válthatnak, és új úton indulhatnak el.

Csörsz Zelenák Katalin

SZERINTEM

Sutkáné Kothencz Julianna:

„Bátrabb, nyíltabb lettem. Jobban figyelek magamra. Meg volt a mindennapi programom. A családom is jobban rám figyelt és segítettek nekem. A tanulás próbára tett és bizonyítanom kellett a lányaim előtt, hogy én is tudok tanulni.”

Czirkó Gyula Györgyné:

„Úgy érzem kissé nagyobb lett az önbizalmam, már nem félek annyira belevágni az új dolgokba. Sokkal nagyobb belátásom lett az emberek viselkedésében rejlő pozitívumokra és negatívumokra. A tanulás kihívás volt számomra. Újra kellett gondolnom, hogy amit eddig csináltam az elég volt-e. Most úgy érzem ez volt a legjobb dolog, amit mostanában csináltam.”

Hamzáné Szűcs Szilvia:

„Biztos vagyok benne, hogy sok itt megszerzett tapasztalatot tudok majd hasznosítani az óvodában és a tanyagondnoknál egyaránt és persze a mindennapi életben is, mivel a tanfolyam igen sokoldalú és érdekes volt.”

Figura Attila Lászlóné:

„Magamon is meglepődtem, hogy a kommunikációs készségem és a kapcsolatteremtő készségem sokat fejlődött. Otthon a gyermekeimmel is türelmesebb vagyok. Tudom hasznosítani az itt megszerzett tudást. Csak megerősítette bennem a bennem lévő véleményt a társadalomról és a segítség fontosságáról. Rengeteg embernek van szüksége nem csak anyagi jellegű segítségre, de lelki támaszra is.”

Esélyt kaptunk

A Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete a tanyagondnoki szolgáltatásokat működtető települések igényeit figyelembe véve, a tanyagondnokok túlterheltségének mérséklése érdekében újabb foglalkoztatási programot valósított meg az Európai Unió támogatásával.

A Társadalmi Megújulás Operatív Program hátrányos helyzetű, tartósan munkanélküli álláskereső esélyeinek javítását tűzte ki célul. Ezt szem előtt tartva a partner települések szociális, illetve nevelési intézményeinek működése segítségének szándékával olyan munkaerő-piaci programot dolgoztunk ki, mely elősegíti a hátrányos helyzetű nők társadalmi és munkahelyi beilleszkedését, tartós munkába állását. Mindezt úgy, hogy figyelembe vette a jelentkezők egyéni képességeit, adottságait, szükségleteit, sajátos helyzetét, miközben a helyi gazdasági lehetőségekhez és a

munkaerő-piaci igényekhez is próbált alkalmazkodni.

Tanyagondnokokkal a külterületen és a tanyavilágban élők munkavállalásának elősegítéséért címmel 2008. szeptemberben indítottuk programunkat, melyben Kiskunmajsa, Kiskunhalas, Kistelek és Jánoshalma hátrányos helyzetű kistérségeinek tanyagondnoksággal rendelkező településein 25 álláskereső hölgyet tanyasegítői és számítástechnikai modullal kiegészített dajka végzettséget adó OKJ-s képzésben és munkatapasztalt-szerzési lehetőségben részesítettünk. Számukra támogató szolgáltatásokat nyújtottunk. A projekt innovatív eleme a gyakorlat munkahelyi körülmények közötti megvalósulása volt.

A program résztvevői Kiskunmajsa, Csengele, Kisszállás, Ópusztaszer, Szank, Csólyospálos, Balástya és Borota településekről kerültek ki. A jelentkezők az utolsó lehetőségnek tartották a programban való részvételt.

TÁMOP-1.4.1-07/1-2008-0103.

Tanyagondnokokkal a külterületen és a tanyavilágban élők munkavállalásának elősegítéséért

Sokan már régen befejezték a tanulmányaikat, 8 általános iskolai, illetve szakiskolai végzettséggel rendelkeznek. Többükben 40 év felett fogalmazódott meg a képzésük folytatásának igénye és szükségessége. A kiválasztásnál a jelentkezők valós hátrányos helyzetét és rászorultságát, a közreműködő települések helyi intézményeivel való együttműködési szándékot, valamint a segítő szakmához közelítő motivációt vettük figyelembe.

A program folyamán rendszeres volt a kapcsolattartás, a találkozás a projektben közreműködő önkormányzatokkal. Minden településen szerveztünk egy-egy közös programot.

Az öt hónapos képzést előzetes tudásszint felmérés, kulcsképeség vizsgálat, valamint tanulási képesség vizsgálat előzte meg. A személyes szükségletek, igények mellett ezek eredményei alapozták meg a projekt-életútjukat végigkísérő egyéni fejlesztési tervek elkészítését és megvalósítását.

A tanyasegítő képzés moduljaival összekapcsolt OKJ-s dajka szakmát adó képzésen a hölgyek mindegyike kiemelkedő teljesítményt nyújtott. A vizsgakövetelmények megismerésekor talán maguk sem hitték, hogy ilyen eredményekre képesek.

A kiválasztott nők a program jóvoltából egy éven keresztül védett környezetben tanultak és dolgoztak. Az eredetileg 6 hónaposra tervezett foglalkoztatás helyett 7 hónapos munkaviszony keretében munkatapasztalat-szerzés céljából a partner települések intézményeinek munkáját segítették. A foglalkoztatási szakaszban résztvevő húsz hölgy közül volt, aki a tanyagondnok mellett látott el segítő feladatokat. Volt, aki a település oktatási és nevelési intézményeiben kisebítőként, illetve dajkaként dolgozott.

Azok, akiknek foglalkoztatása a TÁMOP pályázatban nem volt megoldható, az „Út a munkába” program keretében dolgoztak, s volt aki önállóan keresett és talált magának állást. A hölgyek könnyen beilleszkedtek a munkahelyeken. Ehhez minden segítséget megkapnak a projektben közreműködő szakemberektől, valamint a településeken a munka körülményeit biztosító Önkormányzatoktól.

(Folytatás a következő oldalon!)

Csengelén, az óvodában

BOROTA

A település létezését egy 1237-es levéltári forrás támasztja alá, a Borot név okiratban első ízben ekkor fordult elő. A falu a zivataros évszázadok során – tatárjárás, törökdúlás, Rákóczi szabadságharc – többször elnéptelenedett. A XV. században Boroti Pál volt a falu birtokosa, majd 1658-ban Serényi Pál, 1750-ben a Grassalkovich család tulajdona lett. Ők részekre tagolták, s így elajándékozták és

eladták. A török uralom alól 1687-ben szabadult fel. 1872-ben már önálló községként szerepelt a XIX. század végéig, majd Rém község pusztjaként említették, s igazán önálló községgé 1911-ben alakult.

A település legfőbb turisztikai értéke a csodálatos természeti táj. A történelem viharai miatt kevés építészeti emlékekkel büszkélkedünk, mivel a község 800 éves múltja alatt többször elnéptelenedett. A települési önállóság megszerzését követően felépültek azok a jellegzetese épületek, amelyek egyedi látnivalót nyújtanak az idelátogatóknak. Ezen épületek közé tartozik a római katolikus plébánia épülete és a Szent Lukács római katolikus templom.

A tanyavilágban 1900-ban 500 lakost tartottak számon, a 1920-as években 3000 főt vettek nyilvántartásba, majd 1941-től 1960-as évek között Borotának 4000 lakosa volt, amelynek 2/3-a külterületen élt. A kollektivizálás idején a tanyavilág elnéptelenedett, akkor megindult, s azóta is tart a népesség fogyása. Ma a község lakóinak száma 1457 fő.

A község jelentős része mezőgazdaságból él: különböző kultúrnövényeket termesztnek. A termékenyebb területéken szőlő és gyümölcsstermesztéssel is foglalkoznak. A község külterületének jelentős része fenyő és akácerdő, amelyhez szorosan hozzá kapcsolódik a méhészkedés. Az ökoturizmust kedvelőknek csodálatos látványt nyújt a község határában húzódó árvalányhajas ősgyep, valamint a Csókáserdő.

(Folytatás az előző oldalról!)

A hölgyek számára a képzés mellett számos támogató szolgáltatást, pályaorientációs-, munkaerő-piaci-, ügyintézési- és jogi tanácsadást, valamint mentori szolgáltatást biztosítottunk. Ezzel kívántuk elősegíteni a projektben való részvételt veszélyeztető problémák megoldását, a hölgyek egyéni fejlődését nehezítő körülmények elhárítását. A fejlesztő szolgáltatások célja volt továbbá fenntartani a motivációt, fejleszteni kommunikációs és kulcsképeségeiket. Álláskeresési technikák tanításával, jogi tanácsadással és tréningekkel megkönnyíteni a munkaerő-piaci integrációt. Folyamatosan tájékoztatni a családi hátteret. Közös programok szervezésével segíteni a közösség kialakulását. Színházlátogatást szerveztünk a kecskeméti Katona József Színház Amadeus és a mórakalmi Színház Társulat A nagymama című előadására a projektrésztvevők és megvalósítók, valamint családtagjaik részvételével. Biztosítottuk a részvétel lehetőségét az Egyesület éves rendezvényén, a Családi napon.

Reményeink szerint a hölgyek kedvezőbb esélyekkel zárják majd a másfél éves programot. Bízgatónak tartjuk, hogy több önkormányzat a tervezett óvodai és bölcsődei beruházásainak megvalósításától függően az új dajka, illetve kisegítő munkahely betöltése esetében számítanak a programot sikeresen befejező hölgyekre. A nyugdíjazás miatt megüresedő helyek betöltésében is előnyt élveznek a projekt résztvevői, akik több hónapos munkájukkal bizonyították alkalmasságukat a leendő foglalkoztató előtt.

Úgy gondoljuk, azok is nagyobb reményekkel kezdenek álláskeresésbe, akiknek a nyílt munkaerő-piacon kell szerencsét próbálniuk, hiszen a visszajelzésük alapján sok pozitív változást tapasztalnak magukon. A programnak köszönhetően megnőtt az önbizalmuk, visszaszerezték önbecsülésüket. Újra a közösség hasznos tagjának érzik magukat. Nyitottabbá váltak. Képesek türelmet, toleranciát gyakorolni. Bátrabban és határozottabban tudják kifejezni véleményüket. Könnyebben értetik meg magukat másokkal. Sok sikert kívánunk mindannyiuknak!

Tóth Márta

Balástyán Túrinné Török Ilona intézményvezető a három helyi résztvevővel

BALÁSTYA

Balástya Csongrád megyében a Kisteleki kistérségben, Szegedtől 24 km-re fekszik. Az M5-ös autópálya, az E-75-ös út, valamint a Szeged-Budapest vasútvonal révén közúton és vasúton egyaránt könnyen elérhető. Nyugatról Csólyospálos, Kömpöc, északról Csengele és Kistelek, keletről Ópusztaszer, Sándorfalva, délről

Forráskút és Szatymaz települések fogják közre. Területe 10995 hektár. Lakosainak száma 3526 fő.

A település őse az 1891-ben alapított Szeged-Felsőközpont. Kulturális szerepköre rendkívül erős volt, mivel a központ avató ünnepségén részt vett Munkácsy Mihály és Mikszáth Kálmán is. A külterületi kapitányságok fontos adózási, igazgatási és rendészeti feladatokat láttak el. Köréjük a lakosság számának emelkedésével templom, bolt, kocsmá épült. Ezek alkották végül a későbbi településmagot. Szeged városa 1945-ig birtokolta Balástya területét, amikor is a várostól bérelt földeket megvásárolták. Ennek köszönhetően 1950-ben önálló község lett.

Balástya Felsőközpont-Kapitányságból, Fehértóból, Gajgonyából, Őszesékből és Kapitányság egy részéből alakult ki. Az önállósodás ellenére a település tanyás szerkezete megmaradt és a falu köré szerveződött. Az itt élő emberek elsősorban intenzív zöldség- és virágtermesztéssel, valamint állattenyésztéssel foglalkoznak.

A település lakosainak jelentős hányada tanyán él. A tanyai lakosság sajátosan hátrányos helyzetű. 2005. október elsején nyitotta meg kapuit az Integrált Szociális Intézmény (korábban Alapszolgáltatási Központ). Az intézmény keretein belül működtetik a négy tanyagondnoki szolgálatot, az étkeztetést, az idősek klubját, valamint a családi napközit.

Emlékalbum I.

Megszámlálhatatlan fénykép készült a képzés, a gyakorlat és a foglalkoztatás során. Ha minden fotót albumba raknánk, bizonyára tekintélyes súlya lenne a vaskos kötegeknek. Erre nem vállalkozunk, viszont összegyűjtöttük a legemlékezetesebb pillanatokat. *(Képösszeállításunk második része a 10. oldalon található!)*

Mire számítottak a hallgatók?

A hallgatókat megkértük, foglalják írásba, milyen személyes elvárásaik vannak a képzésben való részvételükkel kapcsolatban. A válaszadás önkéntes volt és név nélküli.

A megfogalmazott elvárások reálisak, életszerűek, őszinték voltak, erős érzelmi töltettel. Minden résztvevő több elvárást és személyes célkitűzést is megfogalmazott a leírásában. A kinyilvánított elvárások az említések gyakoriságának sorrendjében a következők:

- nagyobb magabiztosság,
- nagyobb önbizalom,
- jobb kommunikációs készség,
- tapasztalatszerzés a munka világában,
- személyes kitartásra való képesség megtapasztalása,
- sikeresebb válás az életben,
- gyötrő kisebbségi érzésektől való megszabadulás,
- a társas helyzetekben átélt stressz csökkentése,
- jobb önismeretre, nagyobb önbecsü-

- lésre és önfogadásra szert tenni,
- nagyobb sikeresség a magánéletben,
- jobb együttműködési készség,
- segítő szerepre való felkészülés,
- állásinterjúkon való sikeresebb szereplés,
- könnyebb beilleszkedés a munkahelyi közösségbe és társaságba,
- nagyobb személyes bátorság a különböző élethelyzetekben való megnyilvánulások során.

(szilágyi)

CSENGELE

Csengele Csongrád megye északnyugati csücskében helyezkedik el. Bács-Kiskun megyével határos, a dél-alföldi régióhoz, a kistérségek közül a kisteleki kistérséghez tartozik. Területe: 60,66 km².

A települést először 1423-ban említik Gengel Telkeként. Neve az erdős, bozótos helyjelentésű csengelye kun szóból származik. Területe évszázadokig lakatlan pusztá volt, Szeged legeltető helyeként. A középkori kun pusztá a török hódoltság után Szeged birtoka lett. A magyarányú megtelepedés a XIX. század második felében kezdődött. A XX. század elején főleg Szeged és Kiskunfélegyháza környékéről érkeznek ide telepések. Az 1930-as években kezdtek komolyan foglalkozni egy majdani település kiépítésével. Lehetőségeként a MÁV állomás környéke és a Kővágó-kanyarként ismert terület jött számba, elsősorban a közlekedés, másodsorban a sűrűn lakottság miatt. Végül a belső-csengelei iskola

körül kezdett kiépülni a falu. Az embereket vonzotta az iskola, az előljáróság, a lelkesedés, a bolt, a kocsmá, a malom és a posta közelsége. 1950-ben a közigazgatási átszervezés során a hatalmas külterülettel rendelkező Szegedből kivált Balástya és Csengele. Ez utóbbi település 1950. január 1-én lett önálló község.

Csengele területén számos régészeti feltárás történt, említést érdemel a templomhalmi, a feketehalmi, a Jójárt-tanya melletti, valamint az M5-ös autópálya nyomvonalában történt ásatás, ahol a kun vezér lovas sírját találták meg. A természetbarátok sétálhatnak a környező erdőkben, ahol rábukkanhatnak a nyolc fából álló facsoportra, mely a község határában a volt erdészház mellett található. A facsoport fáit valószínűleg 1900 körül ültették nyolc méter átmérőjű kör alakban. Irodalomtörténeti jelentősége is van, az elbeszélések szerint Móra Ferenc gyakran megfordult az erdészházban és az ott tartózkodásakor az Aranykoporsó című regényén is dolgozott. A százéves kocsányostölgy-csoport a természetvédelem oltalma alatt áll, védelmét 1974-ben mondták ki, amit azóta az önkormányzat is megerősített.

Baráti közösség dajkákból

Kiskunmajsán a dajkaképzésen 25-en vettek részt. Az anyagot és módszereit a hallgatók végzettségéhez igazítva terveztem meg. A képzés alatt fokozatosan ismertem meg a hallgatókat, és ez segítette a munkámat, hiszen az egyéni odafigyelés, a személyre alkalmazott módszerek mindig jobb eredményekhez vezetnek.

Egy hallgató kivételével mindegyikük gyakorló édesanya, ezért a gyakorlati problémákhoz aktívan hozzá tudtak szólni, illetve problémákat vetettek fel, amire választ kaptak.

Az elmélet és a kézügyességet kívánó játékkészítés terén azt tapasztaltam, hogy nagyon érdeklődők, aktívak voltak. Egyikük az elmélet

megtanulásában, másikuk a kézügyességet kívánó játékkészítésben volt ügyesebb, illetve mindkettőt könnyen teljesítette.

A találkozásaink során folyamatosan beszámoltak a tapasztalatokról, amelyeket azokban az intézményekben szereztek, ahol a gyakorlatukat töltötték. A felmerülő problémákat, elmélet és gyakorlat közötti különbségeket megbeszéltük. Rámutattam, hogy melyek azok a helyzetek, amelyek jól követik az elméletet, és melyek azok a helyzetek, amikor ettől el lehet térni. A féléves munka során a 25 fő összekovácsolódott, segítő, baráti közösség fejlődött.

Azt tapasztaltam, hogy a kialakult jó kapcsolat hatására sokkal hatékonyabban lehetett dolgozni. A vizsgáit minden hallgató jól teljesítette. A kézügyességük fejlődött, nagyon igényes munkákat állítottak ki. Az OKJ-s vizsga eredményeképpen 24 jeles és egy jó eredmény született. Mindenből kiválóan hárman teljesítettek.

Kovács Györgyné oktató

CSÓLYOSPÁLOS

A település Bács-Kiskun megye délkeleti csücskében, a Kiskunság keleti peremén, Kiskunmajsától 12 km-re, a Szegegre vezető műút mentén fekszik. A terület az őskortól kezdve folyamatosan lakott volt. Régészeti források igazolják, hogy

a bronzkorban és az avarkorban is éltek itt emberek. A csólyosi kun vezérnek ránk maradt bronzsisakja a bizonyíték arra, hogy a XIII. század közepétől a kunok is jelen voltak a falu mostani területén. A jász kun redempció következtében Pálospusztát Kiskunmajsához, Csólyospusztát pedig Kiskunfélegyházához tartozott közigazgatásilag. A két pusztát egyesítésére, önálló községgé válására 1945-ben került sor. A falu belterületét 1948-ban jelölték ki és azonnal megindultak az építkezések (község-háza, orvosi rendelő, postahivatal, könyvtár).

A lakosság (1700 fő) döntő többsége a mezőgazdaságból él. Jelentős a gabona, illetve a zöldségter-

mesztés. Elsősorban burgonyát, paprikát, paradicsomot és különböző káposztaféléket termelnek az emberek. Az előállított árut nagybani piacokon értékesítik. Sokan szabadföldön is, valamint fóliaházakban is gazdálkodnak.

A település nagy kiterjedésű tanyavilággal rendelkezik, még ma is 350 háztartás található külterületen. A kötelező közoktatási feladatokat a Csongrád megyei Zsombóval közösen, társulás formájában látják el. A hagyományos, évente sorra kerülő rendezvények közül is kiemelkedik a Tavaszköszöntő Zenei Fesztivál és a Nyári Birkapörköltfőző Fesztivál.

A község minden utcája szilárd burkolatú. A legutóbb pályázaton nyert pénzeknek köszönhetően elkészült a belterületi csapadékvíz elvezető csatornahálózat korszerűsítésének első üteme. Most a legjelentősebb beruházás várhatóan egy központi park kialakítása lesz, parkolóval, játszótérrel, szökőkúttal, közvilágítással.

Aki pedig kikapcsolódásra vágyik, az csendes, nyugodt, falusi környezetben pihenhet a hagyományos stílusban felújított, eredeti parasztbútorokkal berendezett, közel 150 éves Véneperfa Vendégtanyán.

A község hivatalos honlapja: www.csolyospalos.hu

Gondolni kell a jövőre is

A Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete az önkormányzatokon keresztül hirdette meg a pályázatot. Mindenhol gyümölcsöző együttműködés alakult ki, nem csak a kiválasztásban segítettek, hanem a későbbi foglalkoztatásban is. Az alábbiakban a programban résztvevő néhány település első embere mondja el véleményét.

Kispál István, Kisszállás község polgármestere:

Településünkön a megyei átlag fölötti a munkanélküliek létszáma. Különösen a nők vannak hátrányos helyzetben ezen a területen. Önkormányzatunknak régi törekvése, hogy valamilyen szinten foglalkoztatáshoz segítse a munka nélkül lévő embereket. Folyamatos egyeztetések után sikerült településünk-ről öt személlyel benevezni ebbe a programba. A hirdetésre tízen jelentkeztek. Jó kis közösség kovácsolódott össze, bár először idegenkedtek a képzéstől, mert többségük már régen kikerült az iskolapadból. De örömmel mondhatom, hogy na-

gyon jól szerepeltek programban a kisszállásiak is. Minden lehetőséget ki kell használnunk az emberek foglalkoztatása és jövedelemhez való juttatása érdekében – valamennyiünk öröme és megelégedésére.

Mikó Ferencné, Borota polgármestere:

Településünkön nagyon fontos, hogy az ittmaradást próbáljuk ösztönözni a fiatalok körében. Nagy örömmel fogadtuk, hogy a tanyagondnoki egyesületnél lehetőség nyílik egy olyan TÁMOP pályázat benyújtására, amely révén lehet olyan alkalmazotakat is foglalkoztatni, akiknek korábban rendszeres munkahelyük nem volt. A meghirdetett pályázatra négyen jelentkeztek, s egy hölgy került a programba, akit 2010 januárjától foglalkoztat az étkezés tevékenységében egy kft.

Á. Fűrész János, Csólyospálos polgármestere:

Rendkívül pozitívan értékelem a programot, és úgy gondolom, nagy segítség volt azoknak az embereknek,

akik a munka világából valamilyen oknál fogva kikerültek. Csólyospáloson hárman csatlakoztak a projekthez, négyszeres túljelentkezés volt. Ezek az emberek olyan végzettséget szereztek, amit föl tudnak használni az életük során. Örömmel számolok be arról, hogy a három dajkaképzőt végzett hölgy közül egyet január elsejétől az önkormányzat foglalkoztat. Nagyon bízom abban, hogy a másik kettő hölgy is megtalálja majd a számításait a továbbiakban. Amennyiben lesz lehetőség rá, az önkormányzat biztosan alkalmazza őket.

Sánta Ferenc, Csengele polgármestere:

Nagy örömmel vettük ezt a lehetőséget. Sokan jelentkeztek a felmérésre, végül két személy vehetett részt a programban. Dajka szakmához jutottak. Egy hölgyet az óvodánál alkalmaztunk, és szerződésének lejártá után is igyekszünk foglalkoztatni az oktatásban. Ha megüresedik az óvodai dajkaállás, akkor őt vesszük fel, mivel mindenki elégedett a munkájával. Jól elsajátította a szakmát.

KISSZÁLLÁS

A település Kiskunhalastól 22 km-re délre, a Szeged és Baja közötti 55-ös út, valamint az 53-as számú főút találkozásának közelében terül el, vasúton a Budapest-Szabadkai

vonalon érhető el. Területe 9206 hektár, melyből 485 hektár a belterület.

A településen talált ásatási leletek őskori emberi élőhelyre utalnak. A honfoglalás után több falu alakult a környékén. A község nevének utótagjából következtethetően, kun település volt. Az első térképek a XVIII. század végén készültek, akkor még pusztaként említik. 1871-ben jött létre a község három település: Máda, Ivánka és Kis-szállás egyesüléséből. A mai falu 1945-ben alakult a belmajori területekből.

Kisszállás egy hatalmas földesúri birtok része volt. Biztosan lehet tudni, hogy Hunyadi Mátyás fia, Corvin

János is a település földesura volt, majd az uradalom a Czobor család kezébe került. A török hódítások után a Német Lovagrend, majd az 1810-es évektől az Orczy család birtoka lett. Az uradalom és a település életében óriási változást hozott, amikor 1846-ban Stámetz Mayer János bécsi bankár megvásárolta a területet. Hamarosan hatalmas építkezések kezdődtek. A kisszállási a legnagyobb magyarországi uradalmak egyike volt. Működött gőzmalom, amely a déli területek gabonáját őrölte, jéggyár, szeszgyár. Hatalmas kapacitású magtárban tárolták a gabonát. Területén kiemelkedő minőségű tenyészállomány élt. 1945 után a településen több üzem és termelőszövetkezet jött létre.

A rendszerváltás után ezek az üzemek bezártak és a termelőszövetkezet is átalakult. Jelenleg a faluban egy tejüzem és jelentős szarvasmarhatelep létezik. Most települt be egy kisebb létszámot foglalkoztató vállalkozás, amely különböző gépek szétszerelésével foglalkozik.

Mára jelentősen csökkent a munkahelyek száma, sokan ingázó dolgozókká váltak jelentős számban Kis-kunhalasra járnak dolgozni. 2004-ben sikerült egy új üzemet nyitni a csökkent munkaképességűek részére.

Patkós Zsolt, Szank polgármestere:

Sokan élnek ma is külterületen. Mintegy 186 tanyás ingatlant tartunk nyilván, ahol aktív gazdálkodó életmódot folytatnak az emberek. Éppen ezért örültünk a Falugondnokok Duna-Tisza közti Egyesülete kezdeményezésére létrejött pályázatnak, merthogy lehetőséget láttunk általa egy olyan jövőbeli ellátásra, amely azokat a személyeket tudja segítőként felvonultatni, akiknek a finanszírozására nincs lehetőségünk, de szándék és akarat viszont lenne. A hölgyek között hárman voltak, akik megfeleltek a szempontoknak, és alkalmassági beszélgetést követően ki is választották őket. Az elméleti és a gyakorlati vizsgát követően a település bentlakásos otthonában, a szociális ellátás nappali részlegén, illetve az általános iskolában dolgoztak. Megismerték azokat a területeket, amelyek a település szociális ellátásában fontosak és kiemelték. Nagyon bízom benne, hogy az a fajta affinitás és hivatásbeli kötelesség, amit itt megtapasztalhattak, empátikus töltést adott számukra. Remélhetőleg később lehetőség nyílik a további foglalkoztatásukra.

Ujvári László, Balástya polgármestere:

Csongrád megye második legnagyobb tanyavilágával rendelkező települése Balástya. Egy uniós projektnek köszönhetően 8 hasonló problémával küszködő település tudott szakembereket képezni. Nagyon bízunk benne, hogy a jövőben is találunk nekik valamilyen munkalehetőséget.

Túriné Török Ilona, balástyai intézményvezető:

Nagyon örültünk, amikor a tanyagondnoki egyesület vezetője megkezdte településünket, hogy van egy olyan program, amiben helyi hölgyek tanyasegítői és dajkai végzettséget adó képzésben vehetnek részt, ami nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a későbbiek folyamán helyben el tudjanak helyezkedni. Két hölgy került a tanyagondnokok mellé tanyasegítőnek, egy pedig a családi napközibe dajkának. Munkájukkal elégedettek vagyunk. Annak is csak örülhetünk, hogy olyanok is képesítést tudtak szerezni, akik régóta nem vettek részt a munka világában, illetve nem voltak közösségben, háziasszonyként dolgoztak otthon. Jó volt ez a lehetőség. Köszönjük, hogy mi is bekapcsolódhattunk ebbe a programba.

Halász Sándorné, a Kiskunmajsai Kistérségi Szociális Intézmény vezetője:

A Falugondnokok Duna-Tisza közti Egyesületével már hosszantartó kapcsolatunk van. Ezúttal a képzés helyszínét biztosítottuk Kiskunmajsán. Óriási volt az érdeklődés, helyi szinten öt lány került be a projektbe. Nagy segítséget nyújtanak nekünk a lányok, végül is ketten maradtak itt foglalkoztatásra. Egyiküket a szanki telephelyi intézményünknel alkalmazzuk, másikuk pedig a mi intézményünknel a tanyagondnokok mellett dolgozik. Ebből a képzésből mi profitáltunk, és az egyesülettel még szorosabb kapcsolat alakult ki.

SZERINTEM

Jéga-Szabóné Mihály Éva:

„A programtól lehetőséget és tudást kaptam. Pozitív tapasztalatot, hiszen mind a két gyakorlati helyen nagyon szerettem lenni. Tanulni pedig jó, hisz a tanulással csak többek lehetünk. Tanyasegítő gyakorlaton olyan vidéken, helyeken jártam, ahol eddig még sosem. Megdöbbentett, hogy számomra elzárt területeknek tűnő helyeken is laknak még emberek. Dajkaként pedig régi vágyam teljesült, mindig szerettem volna gyerekekkel foglalkozni. Bízom benne, hogy napi szinten a munkahelyemen és a családomban egyaránt hasznosíthatom az itt elsajátított ismereteket, hiszen a tanulással megszerzett tudás mindig növeli az emberi értéket. Lelkemnek jó, ha segíthetek!”

Szabó Katalin:

„A tanulás? Ez nekem egy kihívás volt és örömet is jelentett egy cél kitűzésének mérése. Most, hogy vége a tanfolyamnak, furcsa, hogy nem kell tanulni, lehet, új tanfolyamra jelentkezem.”

Zsikla Lászlóné:

„Először is volt lehetőségem önismeretet tartani, rádöbbentem, hogy nem vagyok unalmas, rossz ember. Egyszerűen pozitív irányba halad az életem. Ezt érzem és tudom is!”

Patakiné Péter Krisztina:

„Kellott, hogy máshol is meg tudjak felelni, hogy meg tudjam mutatni, másban is jó vagyok, hasznosnak érezni magam, kellett a lelkemnek egy kis frissítés! Ez idő alatt, amit itt együtt eltöltöttünk, együtt sírtunk, együtt neveltünk, nagyon sokat tanultunk egymástól, de szerintem saját magunktól, magunkról is nagyon sok jót és újat megtudtunk! Remélem lesz munkánk a tanfolyam befejezése után is, mert ennyi tapasztalattal, tudással, ennyi jóval amit kaptunk, feltöltöttünk, kell, hogy másnak segíthessünk, átadhassuk azt az energiát, sok jót amit mi is kaptunk!”

Emlékalbum II.

Szerepeltünk a sajtóban

A Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete az Európai Unió által kiadott feladatát teljesíti, amikor időről-időre számot ad tagjainak, támogatóinak, olvasóinak az európai polgárok adóiból megvalósuló fejlesztéseiről. Brüsszel elvárja ugyanis, hogy a tagállamok fejlődését, épülését szolgáló források felhasználásáról közvetlenül értesüljenek az érintett országok állampolgárai. Ehhez a tájékoztatási kötelezettséghez az Európai Unió a forrásokat is biztosít. Az európai uniós pályázati rendszerben minden nyertes pályázónak a projekt jellegétől és a támogatás összegétől függően áll fenn kommunikációs kötelezettsége.

Azonban egy jól megtervezett és megvalósított kommunikáció számos

lehetőséget és előnyt is nyújthat a pályázóknak, és érdemben hozzájárulhat a projekt szakmai eredményességéhez. A szakmai munka és a pénzügyi hatékonyság mellett a szervezet kommunikációs képességét nevezik a sikerhez vezető út harmadik alappilléreinek.

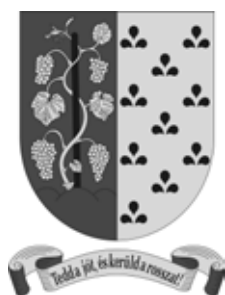
A kommunikációs céljainkat a szakmai célok alapján határoztuk meg. A legelső és legfontosabb feladat egyesületünk és projektünk bemutatása, és annak világos kommunikálása, hogy a célcsoportnak milyen előnyöket nyújt, azaz miért és hogyan vegye igénybe. Kommunikációnk másodlagos célja a projekt eredményeinek, hatásainak megismertetése minél szélesebb körben. A célok a projekt életciklusának függvényében is változtak. Mást kellett kommunikálni a toborzás, a képzés és a foglalkoztatás alatt, de mást a projekt zárásakor.

A kommunikáció széles tárházzal rendelkezik. Az eszközök tervezésénél a kommunikációs céloknak és célcsoportoknak legjobban megfelelő, leghatékonyabb eszközöket kívántuk megtalálni és kiválasztani. Ezeket és kötelezően megvalósítandó feladatokat szem előtt tartva az elmúlt másfél évben hírlevelünkben, honlapunkon több mint 20 alkalommal adtunk tájékoztatást a projekt előrehaladásáról. De cikkek jelentek meg a partner települések helyi lapjában és civil szervezetek honlapján is: a Csengelei Hírekben, a Szanki Tükörben, a Csólyospálosi Hírekben, az Új Kun-Majzában, a proHáló (www.prohalo.hu) és a NIOK (www.nonprofit.hu). Több országos médiumban is jelen voltunk. Kétoldalas riport jelent meg a Korhatár című magazinban, és a Szabad Föld is közölt cikket projektünkről. E két újság internetes kiadása is foglalkozott a témával (www.korhatar.hu; www.szabadfold.hu).

Fényképekkel dokumentáltuk a legfontosabb eseményeket. Hirdetőtáblákat helyeztünk el a képzés helyszínén. Háromszor a sajtó számára is nyilvános rendezvényt szerveztünk. Információs központot működtetünk irodánkban. De szintén a projekt keretében és az Európai Unió társfinanszírozásával készítettünk nyomdai kiadványokat, ajándéktárgyakat és filmet is.

Bízunk benne, hogy az alkalmazott eszközökkel üzeneteink eljutottak Önökhöz. A visszajelzések pedig segítenek későbbi projektjeinek nyilvánossági tevékenységének fejlesztésében.

Moiskó Csilla

SZANK

Az első írásos emlékek „Zank szállása” néven említik a templommal is rendelkező települést 1451-ben. A szanki pusztá benépesülése 1858 körül kezdődött, amikor megépültek a gazdák első tanyái, később pedig az úgynevezett 400-600 holdas úri gazdák is birtokokat szereztek. A pusztaság növénytermesztése kezdett kibontakozni, főleg a szőlő- és gyümölcsstermesztés.

Az 1890-es évek közepén már kétezren éltek a községben. A kilencvenes évek végére az iskolai hálózat a két egyházi iskola mellett kibővült két tanyasi iskolával is. 1903-ban elkészült a postahivatal, 1904-ben megépült a községháza a maival megegyező helyen. A katolikus templom 1905-ben épült fel, a református 1907-ben. Önálló csendőrsége 1920-ra lett a községnek. Fellendülést jelentett, hogy 1927-ben kezdetét vette a Kiskunmajsa és Szank közti műút építése, amelyhez a község 24000 pengővel és jelentős közmunkával járult hozzá.

A község területének felszíne futóhomok, melynek szél okozta mozgását fenyves- és akácerdő, szőlő- és gyümölcssteleppéssel fékeztek le az itt élő emberek. A ma is működő Haladás Termelőszövetkezet 1958. december 27-én alakult meg. Foglalkoztak szarvasmarha-, juh-, és baromfityénnyel, búza- lucerna és gyümölcsstermesztéssel. Szank környékén szénhidrogén után először 1942/43-ban kutattak az Állami Geofizikai intézet. Az újabb 1964-es geológiai kutatás sikere után elkezdődött a felszíni kitermelő létesítmények megépítése. A Szank 1. számú kút üzemszerű működése 1964. szeptember 19-én kezdődött el.

Az 1982-óta működő Általános Művelődési Központban zajlik az óvodai, általános iskolai nevelés, oktatás (8 évfolyamon jelenleg 15 osztállyal), a könyvtári szolgáltatás, a képgyűjtemény kezelése, a helyi közélet támogatása, a kiadói tevékenység. 1986-ban megépült a Községi Ház, benne a 12 ezer kötetes könyvtár és az erdélyi grafikusművész Gy. Szabó Béla (1905-1985) alkotásait bemutató képtár kapott helyet.

Vége a munkanélküliségnek

Nagy kincs manapság a munkahely. A Dél-Alföld eldugott településein egy uniós program jóvoltából huszonöt hölgy tanult újabb szakmát, a gyakorlat letelte után pedig többen végleg megkapták az állást.

Assan végére ér a külterületen és a tanyavilágban élők munkavállalását elősegítő program, amely a Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete égisze alatt zajlott. Öthónapos képzés és gyakorlat, illetve hathónapos foglalkoztatás után többieket alkalmazták, de azok is nagyobb eséllyel kereshetnek a munkaerőpiacon, akik nem voltak ilyen szerencsések.

Tóth Márta, a program vezetője már azt is nagy eredménynek tartja, hogy az OKJ-s képzés végén oklevelet kapott a résztvevő huszonöt hölgy. Valamennyien hátrányos kistérségből kerültek ki, de mivel tanyagondnoksággal rendelkező településekről van szó, képzésüket beilleszthették a projektbe. Kiskunmajsa, Csengele, Kisszállás, Ópusztaszer, Szank, Csólyospálos, Balástya és Borota önkormányzatával sikerült együttműködést kialakítani, a képzésre rajtuk keresztül jutottak el a

jelentkezők, akiknek munkabérét – a pályázatnak köszönhetően – a falugondnoki egyesület utalta ki.

Nem pusztán szakmát és munkaszerződést akartak az álláskeresők kezébe adni, de mindent megtettek társadalmi és munkahelyi beilleszkedésük, valamint önbecsülésük viszszerzése érdekében is. Mindezt Csólyospáloson megerősíti Szögi Gizella is, akivel a helyi óvoda konyháján találkoztunk. Megtudtuk: tizenhét évet

húzott le a kereskedelembe, a helyi élelmiszerbolt eladója volt. Miután bezárták az üzletet, huzamosabb ideig munkanélküliként tengődött. Negyvenévesen nem sok esélye volt újra elhelyezkedni, az uniós program azonban szó szerint megmentette. Az óvoda konyháján alkalmazták, ahol hamar befogadták a többieket. A gyakorlat letelte után a közhasznú foglalkoztatás részeseként továbbra is ott dolgozhat a konyhán.

KISKUNMAJSA

A település földjének és mai népességének története 1743-tól fonódik össze. Az ezt megelőző időkben hunok, avarok, kunok szállásterülete volt ez a tájék. A törökök a XVI. század elején fölégették Kiskunmajsa elődjét, a várostól délkeleti irányba fekvő

Mayossaszállást, s a területet baromjárászként használva Szeged és Kecskemét városa bérelte. A török kiűzése után a bécsi udvar eladta a korábban nemesi előjogokat élvező Háromaskerületet (Jászság, Kiskunság, Nagykunság) a német lovagrendnek, s az új tulajdonos benépesítette az elnéptelenedett pusztákat.

A majsai népesség először a Kiskundorozsma melletti Üllés pusztára költözött, s a szabad földvásárlás reményében innen települtek át Kiskunmajsára 1743 nyarán. A Habsburgok hosszú háborúi – az osztrák örökösödési és a napóleoni háborúk – gazdasági fel-

lendülést jelentettek az itt megtelepült zömében jász, tehát erős katolikus hitben élő közösség számára. A dinamikus fejlődés eredményeképp Kiskunmajsa 1837-ben mezővárosi rangot és vásártartási jogot kapott V. Ferdinándtól. A XIX. század végére az állattartásról földművelésre áttérő lakosság túlnépesedett, a föld eltartó ereje gyenge volt, a homokos talajon szőlő- és gyümölcsültetvények kialakítása sem segített.

1892-ben Csontos Károly és neje, Nemes Szabó Mária adományából óvoda és városi római katolikus leányiskola épült a település központjában. Az intézményeket a Miasszonyunkról elnevezett szegény iskolanővérek működtették 1950-ig, az államosításig. Az iskola és óvoda 1991-ben indult újra, és a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola 1997-ben költözött vissza régi helyére, az úgynevezett zárda iskola épületébe.

A hatvanas években meginduló iparosítás, s a nyolcvanas évek elejétől szárba szökkenő gyógyturizmus megállította az elvándorlási folyamatot, ma tizenkétezer lakójuk az időközben ismét városi rangot kiérdemlő Kiskunmajsát.

Á. Fűrös János polgármester érkezik az ebédlőbe. A falu első embere arról tájékoztat, hogy az ezerhétszáz lakosú településen száz munkanélkülit tartanak nyilván. Ha kitavasodik, parkfelújításba kezdenek, ott dolgozhat majd egy brigád. A polgármester utólag már bánja, hogy csak három hölgy vett részt a programban, most legalább tízet indítana el ezen az úton.

Nagyné Karászi Magdolna a sógornőjétől hallott a lehetőségről. Jelentkezett, s miután sikeresen szerepelt a meghallgatáson, aközeli Kiskunmajsa-n kezdhetne el a tanfolyamot. Korábban tíz évet dolgozott a mezőgazdaságban, őstermelőként azonban egyre kilátástalanabb lett a családi vállalkozás helyzete. Két gyermekével otthon volt, de mivel már iskolások, neki is munka után kellett néznie.

Csak hogy arrafelé nincs semmilyen lehetőség. Kapóra jött tehát a falugondnoki egyesület kínálta esély. A képzés kellemes hangulatban zajlott, jól összekovácsolódott a csapat. Kibírándultak, színházban jártak, még kerítipartit is szerveztek. Néhányan azóta is tartják a kapcsolatot. Magdi az iskolában segíti a munkát, s egyelőre maradhat is ott.

Csörsz né Zelenák Katalin, a Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesületének ügyvezetője érdeklődésünkre elmondta: bár az egy hónappal meghosszabbított projekt január végén befejeződik, mégis valamennyi településen arra törekszik az önkormányzat, hogy továbbra is lehetővé tegye a képzésben résztvevő hölgyek munkavállalását.

Szabad Föld Online/Borzák Tibor

SZERINTEM

Somogyi Katalin Julianna:

„Sokkal bátrabb és odafigyelőbb lettem. Nagyon idegen dolog volt 30 év után iskolapadba ülni, de nagyon jól éreztem magam, talán kicsit visszafiatalodtam. A gyerekeim szerint jól tett nekem. Jó volt belelátni az ovisok életébe, különösen, hogy láthattam pici fiam azt az oldalát is, amit másképp nem ismerhettem volna meg. Könnyebben megértem mikor, mit miért csinál. Sajnos, az elsősegélynyújtáson tanultakat már kellett hasznosítani. Az újraélesztést kellett gyakorolni egy bácsin, aki sajnos meghalt. De kiderült, nem csak tehetetlenül nézném, ha valami baleset történné környezetemben!”

Széll Ferencné:

„A tanulás egy kis visszatérést jelentett a fiatalabb énemhez, ahol még bizakodóan néztem a világba. Majd ezután jött egy kis kétségbeesés, ahonnan nem igazán tudtam felállni. Éreztem, hogy a mezőgazdaság, amit addig csináltunk nem hozza a család fenntartásához szükséges bevételt. Valamit tenni kellene. Megpróbáltam munkahelyet keresni, de nem biztos, hogy ezt legbelül is akartam. Így hát nem is sikerült. Eből a helyzetből emelt ki engem ez a TANFOLYAM. Önbizalom növekedést, alkalmazkodóképességet, türelmet tanultam. Saját magamtól nem lettem volna képes visszailleszkedni. Ehhez óriási segítséget kaptam Tőletek. A munka világába szintén Ti vittetek vissza. 19 év óta most voltam először zártkörű munkahelyen (óvodában, ahol reggel 8-kor elkezdődött a nap, és délután 4-5 óráig tartott). Nagyon kedveltem a gyerekeket, és úgy éreztem, hogy ők is megszerettek engem. A felnőttekkel való kapcsolattartás nagy odafigyelést, toleranciát igényelt tőlem. A tanyasegítői gyakorlat volt számomra a tetőpont. Imádtam ezen a területen dolgozni. Változatos, szervezőkészséget, türelmet, szeretetet igénylő feladat, amelyért csak jót, köszönetet kaptam.”

Jó úton a sikerhez

Az alábbiakban Szilágyi Zoltánné 2009. június 30-i, a TÁMOP-1-4.1-07/1-2008-0103 program kecskeméti képzésszáró rendezvényén elhangzott beszédének szerkesztett változata olvasható.

Oktatóként a tanulási munkáról beszélni igen hálás feladat, hiszen megannyi közös tapasztalásunk és élményünk halmozódott fel ennyi tanóra alatt. Amikor tegnap este azon gondolkodtam, melyek legyenek azok a gondolatok, amelyeket – oktatói perspektívából tekintve a képzésre – megosztok veletek, egy anekdota jutott az eszembe. Churchill brit politikus, néhai miniszterelnök korának híresen nagy szónoka volt. Mint a sikeres és híres embereket általában, őt is sok mindenről megkérdezték élete során. Egy újságíró egyszer azt tudakolta tőle, mi egy szónok legfőbb erénye. Az anekdota szerint Churchill így válaszolt: a rövidség. E gondolat jegyében én is igyekszem röviden és tömören fogalmazni.

Mondanivalómat három tartalmi pont köré csoportosítom. Az első: mi jellemzi napjaink felnőtt tanulóit. A második: a képzés elsődleges célja mellett milyen további célokat foglalmazunk

meg. A harmadik: a tanultak hasznosításának kérdése.

Ha arra vagyunk kíváncsiak, mi jellemzi a XXI. század tanfolyamainak résztvevőit, azt látjuk, hogy felnőtt emberek, amikor ismét beülnek az iskolapadba, pontosan meg tudják fogalmazni, mit is várnak el a képzésben való részvételtől. Nagyon jó, hogy ez így van. Tapasztalatok szerint a következő elképzeléseik vannak a képzés szervezőivel, oktatóival és az oktatási tartalmakkal kapcsolatosan:

A hatékony tanulás iránti vágy.

A mindennapi életre való tanulás iránti vágy.

Az élményt adó tanulás iránti vágy.

Az egyéni fejlődés iránti vágy.

Nem volt ez másként ebben a csoportban sem. Amikor a program elején megkérdeztünk benneteket, hogy milyen tudás-tartalmakat szeretnétek kapni, milyen készségeiteket, képességeiteket szeretnétek csiszolni, töletek is ehhez hasonló válaszokat kaptunk. Oktatóként az volt az alapállásunk, hogy a hallgatónak kijár a hatékony, élményközpontú, gyakorlat-hoz közel álló és személyre szabott tanuláshoz való jog. Szívvel remélem, hogy tapasztaltátok és éreztétek azt a törekvésünket, hogy a tanulási célokat

e szempontok figyelembe vételével kívántuk megvalósítani.

A képzés elsődleges célja természetesen a szakképesítés megszerzése volt. Örömmel tapasztaltuk, hogy e célt mindenkinek sikerült elérni, még hozzá kiváló eredménnyel. Ugyanakkor e felnőttkori sajátosságokat figyelembe vevő képzés további, közbenső célokat is megfogalmazott. Ezek közül a legfontosabbakat szeretném megemlíteni. Mindannyian tudjuk, hogy a hétköznapi élethelyzetek és a munkahelyzetek mások, mint a tankönyvben leírt helyzetek. Sokfélék, nem körülhatároltak, és minden alkalommal különböznek egymástól. Ezt már megtapasztalhattátok a gyakorlat ideje alatt is, hiszen minden ember más volt, minden helyzet más volt, minden megoldandó probléma más volt.

Az ilyen helyzetekben úgy tudtok helytállni, ha rugalmas tudásotok van. Ebből pedig az is következik, hogy a tudás elsajátítása módjának is flexibilisnek kell lennie. Így a képzés során nem csak a leggyakoribb, klasszikusnak mondható ismeretkövetítési módszerekkel találkozhattatok – az előadásra gondolok elsősorban –, hanem olyan más módszerekkel is megismerkedhettetek, amelyek sokak

ÓPUSZTASZER

A település Csongrád megye északi részén, a leghátrányosabb helyzetű kisteleki kistérségben található. Közigazgatási területe 5950 ha, melyből 112 ha belterület. Fekvéséből adódóan Kisteleken keresztül elérhető (5411

sz. főút) az autópálya és az 5. sz. főút, ugyanakkor a Szeged-Csongrád főútvonal (4519 sz. főút) is áthalad a településen.

A község jelenlegi lakossága 2197 fő (2008-as adat), melynek több mint 50 %-a külterületen (tanyavilágban) él. Ópusztaszer belterületén találhatóak a közföldművelésügyi, valamint a kereskedelmi és szolgáltató egységek. A településen élők megélhetését elsődlegesen az alacsony jövedelmezőségű mezőgazdasági tevékenység biztosítja.

A település belterületén 3,3 km kerékpárút épült, melyet Kistelek felé bővítettek. A belterületi telefonhálózat kiépítése is megtörtént, a tanyai lakosok rádiótelefonon érhetők el. Ópusztaszeren a 2004-es adatok szerint külterületen 414 lakást, belterületen pedig 462 tartanak számon. Ez utóbbiak 100 %-a van ellátva vezetékes gázzal. Vezetékes ivóvízhez szintén a belterületen élő teljes lakosság hozzájut, amint az elektromos áram használata is mindenhol megoldott. A helyi közszolgáltatások körében megvalósult a hulladékgyűjtés, valamint a tervek között szerepel a szennyvízhálózat kiépítése.

Az egészségügyi ellátás egy felnőtt háziorvos körzetében történik. A fogászati ellátást egy fogorvos heti három alkalommal nyolc órában végzi. A település gyermekeinek fejlődését egy teljes munkaidős védőnő kíséri figyelemmel. Az Ópusztaszeren működő alapfokú nevelési-oktatási intézményeket jelenleg Balástyával együtt intézmény fenntartó társulásban tartja fenn Ópusztaszer önkormányzata.

számára talán az újdonság erejével hatottak: helyzetgyakorlatok, szerepjátékok, tanbeszélgetések, kreativitást fejlesztő játékok. S amit fontosnak tartok külön is megemlíteni, a megélt élettapasztalatok felidézése és az oktatásba való beemelése. E nem tipikus feladatok talán emlékezetessé is tették számotokra a közös munkát.

A harmadik gondolati kör egy alapvető kérdést vet fel: hogyan fogjátok tudni hasznosítani az itt tanultakat? Bizonyára lesznek olyanok, akik olyan pontosan olyan munkakörben fognak elhelyezkedni, amelyre a most szerzett szakképesítés jogosít fel. Ám reményeim szerint az itt szerzett új tudásnak, készségnek, megváltozott magatartásformának a birtokában mindannyian másként fogtok reagálni az élet által felvetett helyzetekre, kérdésekre, problémákra. Komplexebb, összetettebb látásmódokat alakult ki, mely a jövőtök, a karrieretek és a magánéletek szempontjából egyaránt hasznos lesz.

S befejezésül még egy gondolat: a siker kérdése. Ha megkérdeznénk húsz, ötven, száz embert arról, mit jelent számára a siker, legalább annyiféle meghatározást hallanánk, ahány embert megkérdeznénk. Lenne olyan, aki azt válaszolná, az a sikeres ember, akinek sok pénze van. Más úgy vélné, a közismert ember számít sikeresnek, vagy akinek magas beosztása van. S talán olyan is akadna, aki úgy vélné, az a sikeres ember, aki mindezt együtt birtokolja. Bárhogy is határozzuk meg a siker mibenlétét, abban – gondolom – mindannyian egyetértünk, hogy ter-

mészetes, ha mindenki olyan életet szeretne élni, amelyre ráillik a sikeres jelző.

Én a fentiektől eltérő választ adnék arra a kérdésre, mit jelent a siker. Számomra a siker egy folyamat, egy eseménysor: van egy pont, ahonnan elindulunk a kitűzött célunk felé. Útközben – akárcsak a mesebeli hősök – akadályokkal találkozunk, melyeket legyőzve végül elérjük a célunkat. Huszonöt sikeres embert látok magam előtt. Huszonöt olyan embert, akinek volt egy kiindulási pontja – a programhoz való csatlakozás –, ahonnan elindulva akadályokat győzött le, majd célba ért: itt és most átveheti a szakképesítést nyújtó bizonyítványát. S amíg célba értetek, s az út közben elétek került akadályokat legyőztétek, egyúttal azt is megtapasztalhattátok, hogy a ne-

hézségek leküzdése által csak meg erősödtek, s újabb erőt nyertetek a folytatáshoz. Bízom benne, hogy ti is sikeresnek érzitek magatokat, s a jogos büszkeség érzése tölt el benneteket. Mi mindannyian veletek örülünk. S örülünk annak is, hogy a siker felé vezető úton néhány lépést veletek együtt tehettünk meg, segítve benneteket ezen az úton.

Azt kívánom, hogy a sikernek ezt az érzését minél tovább tartsátok meg a szívetekben, s amikor újabb és újabb célt tűztök ki magatok elé, nehézségekkel találkozva ez az érzés adjon erőt a folytatáshoz. Azt kívánom, hogy életpályátok során minden nemes terveteket sikerüljön valóra váltani. Azt kívánom, hogy hasznosan és nagy megbecsültségben töltsétek be új hivatásotokat.

Legvégül pedig köszönetet szeretnék mondani a Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesülete vezetőjének, munkatársainak, a képzésnek helyt adó intézményeknek azért, hogy mindig gondoskodtak róla, hogy a szükséges feltételek rendelkezésünkre álljanak. Ez is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a hallgatókkal való közös munkánk eredményes lehetett.

TÁMOP-1.4.1-07/1-2008-0103.

Tanyagondnokokkal a külterületen és a tanyavilágban élők munkavállalásának elősegítéséért

Köszönet a csoport nevében

„Élni érdemes, mert a világ gyönyörű és csodálatos. Az emberi nyomorúság mellett mindig ott találjuk a segítségre kinyújtott kezét, a megértő jó szívet, biztatást és vigaszt” – Kemény Bertalan reményteli szavaival kívánok szép napot mindenkinek. A társaim nevében ezúton szeretnék köszönetet

mondani mindenkinek, akinek része van abban, hogy mi most itt lehetünk. Köszönet ennek a programnak az első gondolataért, majd a sok munkáért a kezdetektől a megvalósításig. Köszönet azért, hogy éppen bennünket választottak ki a jelentkezők közül. Köszönet az oktatóinknak, hogy

türelemmel, megértéssel fordultak felénk, és tudásuk legjavát próbálták átadni nekünk. Szerintem a vizsgán elért eredményeink őket is dicsérik. Azt nem mondhatom, hogy ezután, mint jó segítőnek kinő majd hat lábunk, nyolc kezünk, és egy ufóra hasonlítottunk, ahogy ezt a Szilvási úrtól kapott rajzon láthattuk. De azt elmondhatom, hogy megpróbálunk úgy helytállni a munkahelyeinken, hogy mindenki büszkén elmondhassa: ő is az én hallgatóm volt. Külön köszönetet szeretnék mondani Bognár Annamáriának. Ő volt velünk napról napra, neki nyafogtunk, őt „nyúztuk”, minden gondunkkal hozzá fordultunk. Remélem, nem ijesztettük el a további munkájától.

A csoport nevében hálásan köszönöm mindenkinek a munkáját, a közreműködését ebben a programban. Végezetül engedjék meg, hogy Wlassics Gyula gondolataival búcsúzzak: „A gyermekek úgy érznek, ítélnék és cselekednek, miként azt azoknál látják, akiket szeretnek és becsülnek.”

Golecz Tímea

SZERINTEM

Taskovics Aranka:

„Remélem, hasznos leszek a községem számára, vagy ahol el tudnék helyezkedni. Mivel igen nehéz munkahelyhez jutni. A tanfolyam lehetőséget adott az életemben, és bebizonyította, hogy nem szabad feladni a reményt. Én is így gondolom. Sok mindent nyitottabban látok azóta. Úgy érzem, több lettem.”

Szőgi Gizella:

„Nagyon örültem a lehetőségnek, hogy ebben a programban részt vehettem. Jó volt a csoport között kialakult kapcsolat, együttműködés. Az oktatóinktól a lehető legtöbbet megkaptuk, ami ehhez a tanfolyam-

hoz szükséges volt. Másként látom önmagam, határozottabb lettem. Nagyobb lett az önbizalmam. Úgy érzem, könnyebben tudok most már újabb dolgoknak nekivágni. A tanulástól féltem leginkább, de nagy élmény volt számomra, hogy kipróbálhattam magam ennyi év után, és örülök, hogy sikeresen zártam a vizsgákat. Sok fontos ismerettel lettünk gazdagabbak. A csapatmunkák, az önismeret, mások és saját magunk megerősítése. A beszédfejlesztés, a kommunikáció, a konfliktuskezelés, mind hasznosítható a további életben. A tanyavilágról, az ott élő emberekről, az életükről szerzett ismeretek is sokat segítettek.”

DUNA-TISZA KÖZI FALUGONDNOKI HÍRLEVÉL

Kiadja:

a Falugondnokok

Duna-Tisza Közi Egyesülete

e-mail: info@falugondnoksag.hu

honlap: www.falugondnoksag.hu

iroda: 6000 Kecskemét, Ipoly u. 1/A

Telefonszám:

06-76/507-543

Fax: 06-76/507-544

Szerkeszti:

Borzák Tibor, Csörsz Zelenák Katalin

Tóth Márta, Moiskó Csilla,

Tördelő: **Almási László**

Rajz: **Vida Ágnes**

Engedélyszám: 2.9/776-1/2006

Nyomda: Print 2000, Kecskemét

Megjelent a Szociális és Munkaügyi Minisztérium valamint a Nemzeti Civil Alapprogram és az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával.

